

25 MAART 2016

WOORDJE VAN DE VOORZITTER

IN DIT NUMMER:

WOORDJE VAN DE VOORZITTER	1
IN MEMORIAM PIET VAN ROEY	2
RECEPTIE - MOSSELFEEST	4
TERUGBLIK	6
VROEGER EN NU	8
LES GEVEN IN DE 21STE EEUW	10
OP DE KOFFIE MET STIJN VERCRUYSSSE	12
BOUWKRONIEK	16
MEMOIRES SIEGFRIED DE VAERE	18
FAMILIENIEUWS	20
UITNODIGING	25
TEN SLOTTE FACEBOOK WEBSITE	26

Pater Piet Van Roey op 13 januari overleden.

Pater Piet, salesiaan van Don Bosco, na een kort verblijf in schooljaar 57-58 en sinds 1976 ononderbroken en onafscheidelijk verbonden met Don Bosco Kortrijk, is plots van ons heen gegaan. Als geen ander was hij op de speelplaats aanwezig bij de leerlingen.. Piet, ook proost van de oud-leerlingenbond, is doorheen generaties van oud-leerlingen gekend. Jarenlang schreef Piet voor alle eerstejaars een verjaardagskaartje. Piet herstelde oneindig veel fietsen, en deed dit ook op de talloze jeugdkampen. Piet nam jarenlang de taak op van conciërge, die s 'morgens de deuren opende en 's nachts ging kijken als er een alarm afging. We onthouden hem als een warm en rustig iemand in de omgang, graag gezien, eenvoudig en veel betekenend voor de schoolgemeenschap. Piet, we zullen je missen. Elders in dit nummer vind je een in memoriam van de hand van ex-leraar Eddy Couvreur.

Start van lang verwachte werken in de school.

De stijging in september laatsleden van het leerlingenaantal met 60 eenheden zorgde voor een versnelling van de geplande bouwwerken die al jaren in de wacht stonden. Deze zomer starten er werken op de koer van

de derde graad (toiletten, kleine overkapping en lift). En nog een jaar later zullen eindelijk de werken starten voor de vervanging van de containerklassen door 10 nieuwe klassen. (zie artikel verder in de Schakel)

30 of 35 jaar oud-leerling van Don Bosco?

De oud-leerlingen die 10, 15, 20 of 25 jaar geleden afstudeerden van Don Bosco worden tot dit jaar uitgenodigd naar een receptie ter gelegenheid van het jaarlijkse mossel-feest in januari. Vanaf volgend jaar zullen we – op vraag van velen - ook de oud-leerlingen van 30 of 35 jaar geleden (uitgangsjaren 1982 en 87) mee uitnodigen naar de vrijdagreceptie bij het mossel-feest.

Veel leesgenot

Luk Van Beneden

Zalig e
Paasdagen

IN MEMORIAM PIET VAN ROEY

Dag Piet!

Ik heb je weten toekomen in Don Bosco Kortrijk. Met gemengde gevoelens, want je hart lag nog in Vremde. Maar door je onbevengheid, je openheid en vooral je alomtegenwoordigheid, werd je gauw aanvaard bij het lekenpersoneel. Op geen enkele speeltijd ontbrak je, geen enkele klas-senraad sloeg je over. Méér dan een kwarteeuw zijn we dezelfde weg op-gegaan ten dienste van vooral de eerste en tweede ja-ren.

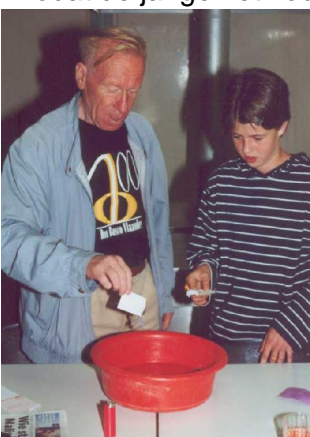
Je was niet de grote denker, de filosoof die het beleid van de school mee uitstippelde. Jij was de doener, die in hemdsmouwen je apostolaat waarmaakte. Dagelijks de lekke banden van de fiet-sen herstellen, zorgen dat er altijd een bal was om tegen te shotten, troosten als er traantjes waren: dat was het werk waarvoor iedereen je bewonderde en respecteer-de.

Je stiptheid was legendarisch. Aan de fietsen-rekken de veiligheid garanderen, de speelplaats in goede banen leiden. We zeiden het onder mekaar als we weer eens te laat waren: Piet zal het wel doen. En Piet deed het en bleef het doen, ook als hij alle vele jaren met pensioen was. Het woord “pensioen” heb ik je trouwens nooit horen uitspreken. Je wou je nuttig maken tot het werkelijk niet meer ging en tot je gedwon-gen werd tot “stilzitten”.

Piet, je was nog de Salesiaan van de oude stempel. Je gelofte van armoede beleefde je bijna letterlijk. Het deed je ook wat als de leerlingen hun boterhammetjes in de vuilnisemmer kieperden omdat de toespis hen niet aanstond. Méér dan eens heb ik gezien hoe je ze na de speeltijd recupereerde.

De school was je net als je kloostergemeenschap heilig. En ook hier gold je legendari-sche' zuinigheid. “Schakel” rondragen met de fiets spaarde heel wat postzegels en achteraf wist je ook waar iedereen woonde. Halverwege augustus was je altijd te vin-den nabij de Basiliek in Dadizele. Daar stond immers een kraampje waar de verjaar-dagskaarten het goedkoopst waren. Want elke leerling(e) kreeg bij zijn(haar) verjaardag een persoonlijk kaartje van pater Piet. Je legde het klaar in de klas op de lessenaar zodat de jarige het zou vinden bij de aanvang van de lessen.

Piet, je was ook een mens onder de mensen. Je ziekenbezoeken namen heel wat tijd in beslag en in de vele begrafenissen vertegenwoordigde je je steeds krimpemde communauteit. Je flamboyant uiterlijk speelde je soms parten bij de leerlingen. Kinderen kunnen soms hard zijn. En het deed je pijn. Maar ook een woord van appreciatie vanwege de kinderen of een gewoon “dankjewel”

IN MEMORIAM PIET VAN ROEY

deden je nog meer stralen. Honderden fietsen heb je van nieuwe of herstelde banden voorzien. En je was trots als je van de dankbare moeders een doosje pralines kreeg. Die deelde je dan uit op de klassenraad.

Piet, 10 jaar zijn we samen op kamp getrokken. Ver weg of dichtbij. Samen met je zus Jeanne stond je 10 dagen lang aan het kookfornuis. Je was er weer een beetje de vader die je in Vremde was. Onvergetelijk waren steeds de kampvuuravonden waarin je tal van nummertjes inspireerde of zelf meespeelde.

Ik herinner mij je laatste bezoek bij ons thuis en hoe je met trots en grote dankbaarheid je fotoalbum liet zien van je gouden priesterjubileum. De vele vrienden en kennissen die toen aanwezig waren op je eremis, zijn eens te meer een bewijs van waardering voor je jarenlange onverdroten inzet. Wie Don Bosco Kortrijk zei, voegde er onmiddellijk pater Piet aan toe en omgekeerd!

Piet, als propagandist zoude je jarenlang met de kalenders van Don Bosco.

De oud-leerlingenbond deed een beroep op je en je werd prompt proost. De school moest elke avond op slot en je deed elke avond je rondje. Missiefeest, mossel-feest, bezinningsdagen, schoolreizen... je was er steeds bij. Tot je zei: Nu ga ik toch eens voor een paar dagen naar huis.

Op de speelplaats die zoveel van je tijd in beslag nam, hangt een bordje met als opschrift "Pater Piet Plein". Het is weinigen gegeven reeds bij leven een eigen "plein" te hebben. Een teken van grote waardering vanwege de leraars.

Piet, goede vriend, je zal nog lang in gedachten bij ons vertoeven. Een steen in de rivier heb je misschien niet verlegd maar je hebt Don Bosco Kortrijk gedurende vele jaren tot een aantrekkelijke aanlegplaats gemaakt. We missen je nu al.

Rome zou, ermee gebaat zijn als het wat minder Sint-Pietersplein was en wat méér Pater Piet plein.

Eddie Couvreur

MOSSELFEESTRECEPTIE 2016

Receptie oud-leerlingen 15 januari 2015

Op de eerste avond van het mosselfeest bieden we jaarlijks een receptie aan voor de oud-leerlingen die 10, 15, 20 of 25 jaar geleden Don Bosco verlieten. Met zijn 90 met of zonder partner waren ze deze keer aanwezig.

We vragen ons dikwijls af waar onze oud-leerlingen zoal terecht komen in het 'echte' leven. We distilleerden een kleine bloemlezing en kunnen niet anders dan ons beperken tot enkele van de aanwezigen... toch wel een ganse waaier.

2006

In de grootste groep van uitgangsjaar 2006 met 30 aanwezigen verwelkomden we - met elk hun eigen artistieke insteek - Annelies Claerhout juwelenontwerpster en Hanne Decock stemkunstenares en stemtherapeut. Ann Gruwier is dan weer actief geweest in de Noord-Zuid beweging. In 2012 was zij nog in Plettenberg in Zuid-Afrika. Plettenberg is misschien ook bij jou gekend van de radiopraatjes van Wouter Deprez twee jaar terug op zondagmiddag. Af en toe kom je speciale beroepen tegen zoals bij Pieter-Jan Vanneste : als student behaalde hij een bijzondere Thesisprijs Handelswetenschappen. Hij werkt nu op het kruispunt van marketing en informatica en adviseert bedrijven bij hun activiteiten op internet. Intensief politiek bezig is Tine Soens, één van de jongste Vlaamse Parlementsleden (<http://www.tinesoens.be>).

2001

MOSSELFEESTRECEPTIE 2016

Meest aanwezige beroepsgroep van de avond waren duidelijk de leerkrachten met in de groep van 2001 Sofie Vancraeynest, Bram Van Beneden (Don Bosco) en Joel Hollenberg. Uit de zorgsector herkenden we Elke Beheydt, kinesiste in Roeselare en Mieke Debrauwere, verpleegkundige in UZGent. An-Sofie Onraet werkt dan weer als architect bij Dertien 12. Dit bureau werkte voor de Triennale Brugge samen Japanse architecten en kwam in de krant en op TV met hun Canal Swimmer's Club op de Brugse reien.

1996

HART
BOVEN
HARD

Men komt niet altijd terecht in het beroep waarvoor men een studie aanvatte. Voorbeeld uit het jaar 1996 Olivier Van Assche, bio-ingenieur van opleiding. Hij werkte eerst een paar jaar aan de unief, maar maakte van veranderingsmanagement zijn beroep. 1996 is ook aanwezig in de alternatieve sector. Bart Boone uit Harelbeke is actief bij Groen Harelbeke en is een fiere deelnemer van Hart boven Hard. Sofie Couwet is al jaren lerares in Don Bosco.

1991

Van 1991 vermelden we Gerben Foulon, naast adviseur in de recyclagesector, ook bezieler van de Kortrijkse Mini-VoetbalVereniging. Ook in de high-tech hebben we oud-leerlingen. Tom Sandra is ingenieur in een Kortrijks onderzoekscentrum voor chromatografie (is een [scheidingstechniek](#) waarmee mengsels gescheiden kunnen worden in hun componenten).

We zien al uit naar de receptie van volgend jaar. Op vraag van velen wordt de formule vanaf 2017 uitgebreid met ook de oud-leerlingen die Don Bosco 30 en 35 jaar terug verlieten.

Luk Van Beneden

TERUGBLIK: NIEUWS UIT DE SCHOOL

TERUGBLIK: WIST JE DAT...

... de wereldwinkel sinds dit jaar in een nieuw kledje zit? De officiële opening ging niet onopgemerkt voorbij.

...de Don Bosco Quiz dit jaar weer een groot succes was? 73 ploegen namen deel waardoor het OC van Aalbeke afgeladen vol zat.

... 7 lagere scholen met hun 6de leerjaren kwamen kennismaken met het secundair onderwijs

... klas 1D2E1 met hun 'oversteekplaats-project' deelnemen aan de 3M science challenge wedstrijd?

... Wim De Vilder op uitnodiging van de ouderraad twee uur lang een volle kapel wist te boeien?

... vierdes, vijfdes en zesdes konden genieten van een engelstalig toneel, gebracht door the English Theatre Company?

... klas 1D als winnaars van de XIU+-wedstrijd voor de start van de solidariteitstocht kon genieten van een heerlijk ontbijt aangeboden door de ouderraad?

... meer dan honderd ouders geboeid luisterden naar de uiteenzetting rond 'opvoeden' en achteraf enthousiast met mekaar in dialoog gingen?

In 1983 vond het eerste mossel-feest - toen nog een souper - plaats. Het was een wilde gok van enkele enthousiastelingen en werd een "onverwacht succes" zoals toen in Schakel te lezen was. De mosselen werden 30 jaar lang in de kookdouches bereid. Ze moesten nog vooraf 'gekuist'. Al van bij het begin hielpen de leerlingen mee. De bar was in de toenmalige studiezaal van de derde graad (het huidige openleercentrum). Er was ook al meteen een taartenstand zoals je op de zwartwitfoto's kan zien.

Een onverwacht groot succes kende onze eerste MOSSEL-SOUPER op vrijdag 14 en zaterdag 15 januari. Meer dan 600 mensen proefden de lekkere mosselen. Dank aan allen! Vooral aan hen die zich ervoor ingezet hebben. Ook de vele geschonken taarten waren een blijk van steun voor de vele para-scolaire activiteiten, waaraan de opbrengsten zullen besteed worden.

Een jaar later was Frans Butaye in 'Schakel' al iets zelfzekerder:

mosselsouper enkele getallen

Tijdens het weekend van 20-21 januari organiseerden we ons tweede Mosselsouper. In vier eetbeurten konden we meer dan 700 bezoekers bedienen. Reacties die we hoorden ... 't ging er vlot, 't was smakelijk en verzorgd, 't was overvloedig en prijselijk. Slechts enkelen waren door overdaad misselijk geworden. Ook dat was dus mogelijk.

Kwantitatief gezien, zullen enkele cijfers toch wel verbazen: in totaal werden 675 kg mosselen met 170 kg groenten op tafel gebracht. De 124 kippen zorgden voor een gewicht van 106 kg. Ondertussen verwerkte de frituur 295 kg frieten, die met 20 kg mayonaisse voor het typisch Vlaams karakter zorgden. Voor de overgevoelige magen werd 27 kg brood gesneden. 75 flessen witte wijn en 550 l frisdranken zorgden ervoor dat alles keurig doorgespoeld werd. Daarna bleef slechts 3500 l afval in de vuilnisbakken over.

VROEGER EN NU

Ondertussen zijn we geëvolueerd naar 3 dagen mosselweek met slechts één shift per dag, ook al omwille van het verdwijnen van de studiezaal. De kookdouches begaven het enkele jaren geleden. De mosselen worden nu per portie op kleine gasbekkens klaargemaakt. Ook de friteuse gaf enkele jaren geleden de geest en tegenwoordig staat er een heus frietkraam.

De getallen zijn groter geworden. Er waren 1132 eters die samen 126 kippen, 30 kilo vol-au-vent, 500 kilo frieten, 1100 kilo mosselen en 1132 stukken taart verorberden. Het drankverbruik komt neer op 40 bakken bier, 300 liter frisdrank, 150 flessen wijn en 90 flessen cava.

Onveranderd is die unieke samenwerking tussen ouders, leerkrachten en leerlingen, aangestuurd door een dynamisch team dat elke dag present is!

En uiteraard is ook het enthousiasme is gebleven! Op naar mosselweek 34!

DRIE LEERKRACHTEN OUD-LEERLINGEN OVER LES GEVEN IN DE 21STE EEUW

In het onderwijstijdschrift Klasse (online te raadplegen) verscheen een boeiend artikel over 'de school van 2030'. Onderzoeker Joseph Kessels deed enkele straffe uitspraken.

Wij vroegen aan Remi Clarysse, Sylvie Declercq en Faustine Lameize, leerkrachten die oud-leerling zijn van de school, om eens in de tijd terug te kijken op hun jaren in Don Bosco en om te voorspellen wat de toekomst in petto heeft.

Verdwijnt het beroep leraar in 2030?

Hoe ziet de arbeidsmarkt er in de toekomst uit? Het Britse opinieblad The Economist keek in de glazen bol van enkele studies en kwam tot een ontvasterende vaststelling: over 20 jaar is 47% van de huidige jobs geautomatiseerd en verdwenen.

Wat betekent dat voor de toekomst van het onderwijs in Vlaanderen? Verdwijnt het beroep leraar? Joseph Kessels, professor in Human Resource Development (Universiteit Twente), schreef er een essay over. "Leraren zullen als mentor en begeleider een belangrijke rol blijven spelen, maar de leraar voor de klas zal verdwijnen."

Toen ik nog leerling was (1969-1975) verliepen alle lessen op dezelfde manier: ex cathedra. Andere werkvormen waren er nauwelijks tot niet. Af en toe werd in enkele lessen, bij jonge leerkrachten, wel eens stevig gedebatteerd. Aanschouwelijk onderwijs was er niet: enkel mevr. Maenhout (de eerste lerares op school) durfde het aan dia's te tonen, voordien hadden we hoogstens eens een kaart in een atlas gezien of een foto in het boek. In dezelfde tijd startte ook het nieuwe taallabo, waar we al eens een Frans liedje konden horen.

Toen ik in 1979 begon, waren de meeste paters intussen vervangen door leken. Het frappeerde me dat alles nog grotendeels gericht was op het doceren en reproducen, zeg maar na-apen van kennis die vaak geen nut had noch tot iets diende. Maar al snel deden, onder impuls van jonge leerkrachten, andere en nieuwere werkvormen hun intrede en werd kennis opdoen meer en meer aan de leerlingen zélf overgelaten. Eindelijk ging de weg open naar zelfstandig leren, verwerven en zoeken.

Sindsdien is veel in positieve zin veranderd: kennis is een gemeenschappelijke zoektocht geworden. Voor leerkrachten en leerlingen is de werkdruk exponentieel toegenomen (de administratieve last, het in-orde-zijn met alles en nog wat, het emailverkeer, ...). Bovendien hebben veel leerlingen na schooltijd eerst heel wat andere katjes te geselen: de o zo drukke vrijetijdsbesteding, de tirannie der sociale media, de centjes die zondig moeten bijverdiend worden, het erbij horen. Kennis, ofschoon volop bereikbaar, wordt vaak nauwelijks opgenomen. Lesgeven is meer managen geworden, begeleiden, op weg zetten, samen zoeken.

In 2050 ligt het accent op kennisoverdracht. Kennis wordt exclusief onderzoeken, verwerven, evalueren met een lesgever die enkel begeleidt en stuurt. De klas wordt een punt van afspraak, een vertrekplaats voor vele activiteiten. In 2050 is er een stevige opdeling tussen wetenschappelijke/wiskundige naast brede maatschappelijke richtingen, geconcentreerd rond cultuur, waardenbeleving en abstractere gegevens. Filosofie, geschiedenis, talen en beschavingsvakken zullen volop trendy zijn om een zeer gespecialiseerde mens zijn plaats in de wereld te helpen zoeken.

Ik liep school op Don Bosco in de jaren '80 van vorige eeuw. In mijn jaar zaten de laatste internen én de eerste meisjes, een 26-tal tussen pakweg 500 jongens. Na ons begon het VSO-experiment. We maakten een school in volle verandering mee.

Gemengd onderwijs inrichten was toen een vooruitstrevende beslissing en het Don Boscollege vervulde hier een pioniersfunctie in de regio. Ik had thuis enige overredingskracht nodig om als één van de eerste meisjes naar hét college te mogen komen...

Van didactische vernieuwing binnen de les was echter nauwelijks sprake, alleszins niet op een gestructureerde wijze. De buitenwereld drong maar mondjesmaat de klas binnen. Ik volgde bijv. een wiskundige richting zonder ooit te horen hoe je met dat boeiende maar abstracte denkwerk de wereld kon veranderen. Het klinkt vandaag absurd in de oren.

En toch! Sommige leerkrachten durfden het aan om ook in de klas het afstandelijke verhoogje letterlijk en figuurlijk te verlaten. Ze gingen tussen de leerlingen staan, toonden daarbij betrokkenheid en probeerden jou als individu te boeien en uit te dagen. Zij waren hun tijd vooruit. En ze kozen voor een aanpak die strookte met het salesiaanse gedachtegoed dat ook door die keuze voor betrokkenheid progressief was. Want het kon anders: later wilde ik in mijn beginjaren als leerkracht in een Leuvense school ook de speelplaats opzoeken om tussen de leerlingen te zijn, maar ik werd daarin door het team kordaat teruggefloten.

Vandaag is er in onderwijsland heel wat veranderd. Zo zijn leerlingen kritischer geworden en dat is maar goed ook. Als wij het als leerkracht niet zelf doen, brengen zij de wereld wel de klas binnen. Leerlingen boeien is er niet gemakkelijker op geworden. Daarnaast zijn er – hoeft het nog gezegd – ontelbare technische mogelijkheden de klas binnengebracht: ze zijn vaak fantastisch en ze zorgen voor didactische vernieuwing. En ben je als leerkracht even het noorden kwijt in het digitale 'bos', dan is er altijd wel een leerling bereid om even de weg te wijzen.

We hebben met z'n allen ook meer oog gekregen voor de individuele leerling. Via zorgtrajecten die 'op maat' uitgestippeld worden, via (pogingen tot) differentiatie binnen de les, via aandacht voor sterktes en zwaktes van die individuele leerling of via intensieve begeleiding van studiekeuzeprocessen.

Die tendensen zullen zich in de toekomst nog versterken. De schoolwereld zal meer keuzemogelijkheden bieden maar er ook complexer op worden. Ik denk niet dat het beroep leraar zal verdwijnen maar het zal anders ingevuld worden. 30 jaar geleden heb ik meest geleerd van de

gedreven leerkracht die de liefde voor zijn vak in boeiende lessen vorm kon geven, de leerkracht die me intellectueel uitdaagde maar ook in mij als mens geloofde. Een fundament dat zou moeten kunnen standhouden. Wat zou de kritische leerling van de 21ste eeuw daarvan denken?

Ik heb best wel een klassiek beeld van hoe de lessen in Don Bosco begin 21ste eeuw verliepen. Ik herinner me dat we als leerlingen een heel stuk meer moesten noteren. Dankzij de leerwerkboeken hebben de leerlingen tegenwoordig een stuk minder op te schrijven.

De twee beschikbare computerlokalen werden regelmatig gebruikt om ons op een andere manier aan het werk te zetten in de verschillende vakken. Ook het invoeren van Smartschool zorgde toen voor heel wat nieuwe communicatiemogelijkheden.

Bij mijn start als leerkracht waren er al heel wat veranderingen doorgevoerd op school. In ieder lokaal was er vanaf dan een beamer beschikbaar zodat er veel meer technologische mogelijkheden voorhanden waren om de lessen te ondersteunen. Tijdens mijn stage op Don Bosco, een jaar voordien, herinner ik me nog het courant gebruik van de overhead projectoren naast de nieuwe projectie mogelijkheden. Ook het OLC werd gecreëerd, een ruimte die voordien onze studiezaal was. Het is een plaats geworden waar je als leerkracht met je leerlingen ruimte hebt om, met alle nodige middelen bij de hand, groeps- en opzoekingswerk te verrichten.

Als leerkracht in de 21ste eeuw ervaar ik vooral de invloedrijke veranderingen die de maatschappij met zich meebrengt. Alles is omwille van sociale media ook veel overweldigender geworden voor de leerlingen. Ik vind het voor ons als leerkrachten een ware uitdaging om ze daarvoor te beschermen en om hiermee te leren omgaan. De razendsnelle technologische vernieuwingen maken het er niet makkelijker op, maar maken het wel enorm boeiend. De nieuwe leerplannen introduceren een nieuwe manier van lesgeven die aan de start voor veel veranderingen, zoekwerk en experimenteren heeft gezorgd.

Volgens mij zullen de leerlingen anno 2050 absoluut niet meer op dezelfde manier les krijgen. De digitalisering en vernieuwende technologieën zullen heel wat veranderingen teweegbrengen. De geschreven leerwerkboeken zullen vervangen worden door andere digitale leermiddelen. Misschien krijgen de leerlingen daardoor een grotere zelfstandigheid in het verwerven, verwerken en toepassen van de leerstof. Waarbij wij als leerkrachten nog meer als begeleider, uitdager en motivator zullen optreden.

Op de koffie bij oud-leerlingen...

Steven Verhamme

STIJN VERCRUYSSSE

Stijn Vercruysse studeerde af in 1995 aan onze school. Daarna trok hij naar Nederland om er de opleiding journalistiek te volgen. Hij zette koers naar de VRT, eerst bij de radio om daarna te belanden bij Het Journaal. Daar is hij stilaan de Afrika-specialist aan het worden. Vanuit zijn engagement om het nieuws zo duidelijk mogelijk bij de mensen brengen, wil hij ook bewust sociale accenten leggen. Zijn recente en pakkende reportage over de vluchtelingen in Calais is daarvan alvast een treffend voorbeeld.

Ondanks zijn drukke agenda wist Stijn nog een moment vrij te maken voor een nostalgische babbel over zijn DBK-tijd.

Wanneer precies volgde je les in onze school?

Ik ben binnen gekomen in het midden van het tweede middelbaar, het moet in het jaar 1990 geweest zijn. Ik heb in de Don Boscolaan school gelopen tot mijn zesde middelbaar. Ik startte als 12-jarige in het Sint-Amanscollege maar werd daar geweldig gepest. Rond de kerstvakantie had mijn mama dat door, want ik had het thuis niet verteld omdat ik er beschaamd om was. Ze heeft mij daarna naar Don Bosco gestuurd. Frans Mathijssen, die directeur was, maakte toen een uitzondering voor mij, want eigenlijk zat de school propvol. Ze was enorm populair in het Kortrijkse. Mijn ma en ik zijn hier met hem komen praten en hij stemde toe dat ik toch mocht overstappen. Ik ben hier toen het tweede trimester begonnen.

Hoe groot was het verschil met je vorige school?

Dat was echt enorm. Sint-Amanscollege was ten eerste geen gemengde school. Dat bestond toen nog niet, behalve in Don Bosco. Daar mocht je sommige leraren ook met hun voornaam aanspreken en op de speelplaats van de derde graad mocht toen zelfs gerookt worden. Het was een heel vrije school. Leraren voetballen mee of speelden basket, er heerste een toffe sfeer. Ik kende hier zo goed als niemand toen ik aankwam en toch ben ik er helemaal open gebloeid. Ik besepte toen pas echt dat er geen enkele reden bestond om mij te pesten : ik werd direct opgenomen in de groep. Op een bepaald moment hadden we in de derdes een klasbezinning en moesten er vragen beantwoord worden over de klasfeer. Een van de vragen luidde : 'Wie is de meest invloedrijkste leerling van je klas' en ... dat bleek ik te zijn. Ik stond helemaal verbaasd. Mijn leven als tiener was helemaal omgeslagen door van school te veranderen (lacht).

De betrokkenheid van de leerlingen in het schoolleven was toen ook enorm.

Er waren heel wat naschoolse activiteiten en tijdens de speeltijden werd van alles georganiseerd. Zo werden er heel veel sportactiviteiten op touw gezet. Op het mossel-feest hielpen bijna alle leerlingen. Dat was letterlijk en figuurlijk een feest voor ons als tieners. Ik hoorde ook verhalen van leeftijdgenoten die in andere scholen zaten en hun neus optrokken voor dat soort van hulp, maar wij waren trots om dat te kunnen doen. Hier was het een feest. We werden voortdurend betrokken bij het schoolleven.

Wat zijn je mooiste herinneringen aan die periode?

Het schooltoneel heeft een diepe indruk nagelaten op me. We werden hiervoor op een uitzonderlijke manier enthousiast gemaakt. Daarnaast vergeet ik nooit de legendarische Rome-reis en de fuiven. Die feestjes gingen 's avonds door in de refter. Het was uitzonderlijk dat een school zelf een fuif organiseerde binnen haar gebouwen. Ondenkbaar in die tijd.

Welke leerkrachten zijn je bijgebleven uit die periode?

Een heel aantal, maar met stip op nummer één staat toch Renaat De Deygere. Hij heeft het vuur in me aangewakkerd om journalist te worden. Ik heb van hem vier jaar les gehad, van het derde tot het zesde. Ik heb lang getwijfeld om journalistiek in Nederland te gaan doen of toch voor licentie geschiedenis te gaan. Ik heb het lot uiteindelijk laten beslissen, want in Nederland kon je enkel door lottrekking aan de studies beginnen. Renaat legde in zijn lessen altijd links naar de actualiteit en in zijn examens kwam dat ook terug. Wie dat ook deed, was Bea Maenhout. Ik ben haar daar nog steeds erg dankbaar voor. Elk schooljaar moesten we van haar elk trimester de volledig wereldkaart uit het hoofd kennen, met de hoofdsteden, belangrijkste bergketens en rivieren. Daardoor ben ik nu nog altijd een van de snelsten op de VRT-redactie om te weten wat waar ligt. Ik ben geografisch goed geschoold. Op een schoolreis naar Brussel gingen we niet naar klassiekers als het Atomium, maar gingen we onder de brug van Vuilvoorde staan om er uitleg te krijgen over de constructie. Daar hadden we veel meer aan. Een derde naam die ik bij deze vraag wil noemen is Luc Beelprez. Hij is ook iemand geweest die me erg is bijgebleven omdat hij altijd mee voetbalde en baskette met ons. Hij was toen de drijvende kracht achter het mossel-feest, hij zorgde ervoor dat enorm veel leerlingen betrokken waren bij het gebeuren.

Het Salesiaanse opvoedingsproject is altijd een stokpaardje geweest waarmee de school het verschil maakte. Hoe vulde men dat in begin de jaren '90?

Niet alle leerkrachten waren zo ingesteld, maar dat kon je ze niet kwalijk nemen (lacht). Gelukkig waren er toen vrij veel leraars die heel dicht bij de leerlingen stonden. In de eerste graad denk ik bij voorbeeld ook aan Lieven Samain. Hij was een leraar wiskunde die veel oog had voor het welbevinden bij elk van ons. Met Bea Maenhout gingen we op haar vrije woensdagmiddag naar Oudenaarde om er wat dingen voor te bereiden. Knap! Er waren natuurlijk ook anderen. Als dat Salesiaanse niet in jou zit als leerkracht, moet je dat ook niet willen forceren, want dat komt gemaakt over.

Je komt vaak in Afrika en moet dus perfect het Engels en het Frans beheersen. Hoe zit het daarmee?

Mijn talen zijn altijd verschrikkelijk geweest. Ik ben in het zede jaar gedelibereerd voor Duits. Engels was ook al niet zo best en ook mijn Frans kon veel beter. Dat zullen de leerkrachten van toen zeker beamen (lacht hartelijk). Het is een nadeel in het werk dat ik doe. Ik heb een tijdje Duitsland gevolgd en daarom moest ik drie jaar Duits volgen in avondschool. Zo'n intensief taalbad heeft me toen wel geholpen. Mijn Duits is al veel beter ondertussen. Mijn Frans ging eerst wat achteruit omdat ik in Nederland heb gestudeerd, maar ondertussen is dat veel verbeterd door veel in 't buitenland te werken.

Wat was je drijfveer om journalist te worden?

Ik twijfelde zoals eerder gezegd tussen een licentie geschiedenis en de specifieke journalistenopleiding in Nederland. Daar is dat een masteropleiding van vier jaar. Achteraf gezien had ik misschien toch in België naar de universiteit getrokken, omdat zo'n studie zorgt voor mee bagage. In Nederland studeerde ik aan een hogeschool van het lange type en dat is toch niet van hetzelfde niveau. Daar kan je alleen beginnen door loting. Als buitenlander had je een kans op twee en ik wou het daarvan laten hangen. Was ik er niet bij, dan ging ik in Gent geschiedenis studeren, maar het lot stuurde me naar Nederland. Tijdens mijn stageperiodes liep ik twee keer drie maand stage bij de VRT. Daar werd al snel vastgesteld dat mijn uitspraak heel slecht was. Daarvoor ben ik ook logopedie beginnen volgen. Eens afgestudeerd kreeg ik snel een tijdelijk contract bij de openbare omroep.

Was je voorbestemd om voor televisie te werken?

Ik wilde eigenlijk krantenjournalist worden, maar op school bleek dat ik meer talent had om iets voor de radio te gaan doen. Ik deed het ook veel liever. Ik ben dan ook begonnen bij 'Voor de dag' en 'De Wandelgangen' op Radio 1 en heb dat uiteindelijk zeven jaar gedaan. Ik wou daarna overstappen naar het radio-nieuws, maar daar was er geen plaats. Leo Hellemans, toenmalig hoofd van het tv-journaal, gaf me een kans bij Terzake. Ik ben er een jaar gebleven om daarna naar Het Journaal te verhuizen. Eerst werkte ik drie jaar in het binnenland en pas daarna mocht ik ook naar het buitenland voor verslaggeving. Uiteindelijk moet ik bekennen dat werken voor televisie het liefste is wat ik doe. Het heeft een grotere impact dan als je een stuk maakt voor radio. Het beeld er bij zorgt voor een extra aspect. Het maken van reportages is gewoon superplezant.

Welke dromen heb je als journalist nog?

Ik hoop op termijn een autoriteit te worden als het gaat om Afrika. Het zou fijn zijn om er dan ook nog vaak te komen voor Het Journaal. Ik wil ook nog wel een documentaire maken die internationaal iets betekent en die eventueel meedingt naar een prijs. Daaraan ben ik nu al wat bezig samen met een freelance-journaliste. Dat zit nog in de embryonale fase, het wordt een project van een paar jaar. Het thema wordt ... honger.

Je maakt me erg benieuwd. Wat kan je er al over kwijt?

De reis die me het meest is bijgebleven en aangegrepen is een reportagereis in 2011 in Somalië. Ook op dat vlak is er een schaal van Richter waarbij via een aantal parameters wordt bepaald hoe erg de toestand is. In 2011 zaten we aan fase vijf. Ik heb daar gezien wat hongersnood echt doet met de mens. Een groepje mannen en vrouwen was al drie weken onderweg en hun rantsoen was helemaal op. Ze hebben toen beslist om de zwaksten in de groep, de drie allerkleinsten, achter te laten. Na enkele dagen vonden ze toch eten en drinken en keerden ze op hun stappen terug. Ze vonden op de plaats waar ze kindjes hadden achtergelaten alleen de lijkjes terug, half opgegeten door de hyena's. Dat heeft me toen erg gegrepen.

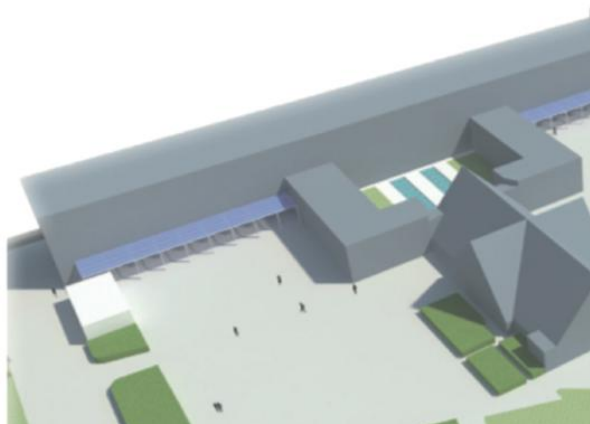
Heb je 't gevoel dat je die sociale beweging ergens hier heb opgeraapt op school?

Dat zat al in mij, maar in Don Bosco is dat zeker aangewakkerd door de bezinningen en door het engagement van sommige leraren. Zo was er ooit een Peru-dag en raakte ik erg gefascineerd door de mensen die kwamen spreken. Er was heel veel buiten het gewone schoolse dat op de leerlingen afkwam. Ik vind dat superbelangrijk, ik hoop dan ook dat de nieuwe generaties ook die 'andere dingen' krijgt aangeboden op school. Dat er nog echt geëngageerde leerkrachten mogen zijn. Er is de leerstof maar daarnaast zijn er nog zoveel belangrijke zaken die de leerlingen moeten leren kennen. Zeker met al die vluchtelingen die naar ons land komen. Veel mensen weten niet wat er in de wereld gebeurt en gaan alleen maar oordelen op basis van vooroordelen. Leerlingen die nu afstuderen zijn te weinig wereldburgers. Het blijft een belangrijke taak van ons onderwijs. Ik hoop dat de nieuwe eindtermen daar oog voor zullen hebben. In het journaal zie ik dat dan ook als mijn belangrijkste taak : de wereld uitleggen.

STEVEN VERHAMME

Deze werken starten in het derde trimester.

vanuit de lucht gezien

vanuit de labo's gezien

Eenmaal deze fase afgerond, komt waar de huidige toiletten van de derde graad zijn een nieuwe volwaardige trap en een lift.

De toekomst

Ondertussen hebben we niet stilgezeten. Met een werkgroep infrastructuur hebben we de voorbije jaren nagedacht over waar we met de school naartoe willen. Alle leraren hebben hun ideeën kunnen geven en wie wou, kon meedenken met de werkgroepen.

De verzamelde ideeën werden doorgespeeld aan het architectenbureau dat een masterplan heeft ontworpen van hoe de school er binnen twintig jaar zou kunnen uitzien. Dit werd in grote lijnen goedgekeurd door het schoolbestuur. De bedoeling is dat masterplan stap voor stap uit te voeren.

Een eerste stap is het vervangen van de vier containerklassen door een volwaardige nieuwbouw met een tiental lokalen, een overdekte speelplaats en een sanitair blok. Idealiter nemen we dat in september 2018 in gebruik. Hieronder het resultaat van een vroege brainstorm.

Het architectenbureau is nu volop bezig onze denkpistes in concrete plannen om te zetten. Binnenkort zitten we weer samen.

Het DBOC (het schoolbestuur) begeleidt ons in al deze werken. De verantwoordelijke bouw beheert alle dossiers en woont alle vergaderingen bij.

Een bouwverleden

Wie even grasduint in het verleden, merkt dat op onze school al heel wat gebouwd en verbouwd werd sinds de salesianen in 1927 het "Sint Pietersgesticht" (tot dan een psychiatrische instelling) kregen.

Toen in 1929 de school de deuren opende voor 9 humaniorastudenten (Latijn-Grieks) en 16 late roepingen, werden de lessen gegeven "terwijl timmerlui en metsers nog muren uitbraken en allerlei veranderingen aanbrachten".

Hoewel de school slechts langzaam groeide, volgden tot de Wereldoorlog uitbrak systematische verbouwingen en uitbreidingen. Met de bouw van de kapel werd gestart in 1939. Vanaf 1945 hervatten de verbouwingswerkzaamheden

In 1967 kwamen er vier nieuwe klaslokalen: de "containerklassen" op de speelplaats van de eerste graad.

In 1976 werd gestart met de bouw van de sporthal die in 1977 in gebruik werd genomen.

Hoewel er sindsdien geen nieuwe gebouwen bijkwamen, werd er flink verder verbouwd. Het verdwijnen van het internaat zorgde dat er plots heel wat ruimte beschikbaar werd. Internaatkamers en slaapzalen op de tweede verdieping werden klaslokalen. De studiezaal van de eerste graad werd omgebouwd tot 'VSO-klasjes'.

Heel recent nog werd de vroegere Sint Annakring omgebouwd tot 2 wetenschapsklassen en werd de studiezaal van de derde graad een openleercentrum.

Het heden

De containerklassen zijn tot op de draad versleten en aan vervanging toe. Het sanitair van de derde graad is aftands en in de D-vleugel (kant chiro) moet een nieuwe vluchtweg komen.

Daarom besliste het schoolbestuur om voor Kortrijk een tandje bij te steken.

In eerste instantie wordt een nieuw sanitair blok gebouwd aan de kant van de Chiro. Daar komt ook een stuk overdekte speelplaats bij. Ondertussen wordt ook het kapotte rioleringsstelsel aangepakt en toekomstgericht aangelegd (gescheiden systemen). In één beweging wordt meteen voor duurzaamheid gekozen en wordt het hemelwater opgevangen en gebruikt voor de toiletten. Alle procedures zijn ondertussen afgerond (bouwvergunning, Agion-subsidiëring, aanbesteding, toewijzing....)

ORLOGS –EN ANDERE MEMOIRES VAN EEN OUD-LEERLING VAN HET DON BOSCOLLEGE IN KORTRIJK

In de vorige twee edities van Schakel kon je kennismaken met **Siegfried De Vaere**, die van 1938 tot 1946 op internaat zat in het Don Boscollege in Kortrijk. Daarin had ik het uitgebreid over de situatie van het Don Boscollege in de jaren net voor de oorlog en hoe Siegfried de eerste twee jaar van de oorlog beleefde op school. In deze derde en laatste editie wil ik het hebben over de laatste twee oorlogsjaren.

Het Don Boscollege tijdelijk bezet door de Duitsers

In het derde oorlogsjaar op school heerste een grote voedselschaarste. De “late roepingen” moesten gaan bedelen bij de boeren in het rond. Maar veel meer dan wekenlang rapen, bruine bonen en aardappelen kwam er niet op het bord. Zo kregen de leerlingen opnieuw een grote onvoorziene “vakantieperiode”. Toen de leerlingen opnieuw op school verwacht werden, hadden de Duitsers de school bezet en er een soort militair ziekenhuis, een lazarret, ingericht. De internen werden overgeplaatst naar het half vervallen psychiatrisch ziekenhuis op het einde van de Don Boscolaan, nu beter gekend als Kinderland. Dat was al zo getroffen door de oorlog dat de leerlingen er 's nachts, in dekens gewikkeld, aankwamen om er in de kelders te moeten slapen.

Het bombardement op Kortrijk van 1943

Het eerste grote bombardement op Kortrijk van 1943 veroorzaakte ook op school de nodige chaos. De elektriciteit was uitgevallen en overal heerste paniek. Nadien werd afgesproken om bij alarm steeds te gaan schuilen in de kelders onder de kapel. Daarom was elke intern met bed en al verhuisd naar beneden in de studiezaal, zodat ze gemakkelijk konden vluchten naar de kelders. Die kelders waren immers uit beton en er was een verbindingsgat gekapt tussen beide kelders, zodat je in geval van nood gemakkelijk van de ene naar de andere kon vluchten. Iedere nacht moesten twee “late roepingen” de wacht houden en op een trompet blazen als er vliegtuigen in aantocht waren.

De Gestapo op school

In het laatste jaar van de oorlog was er een jonge leerkracht aardrijkskunde. Plots was die verdwenen, zo maar midden het trimester. De leerlingen vonden dat natuurlijk vreemd, maar werden niet geïnformeerd waarom die plots verdwenen was. Jaren later vertelde toenmalig directeur Dedecker wat er echt was gebeurd. Die leerkracht was eigenlijk een jonge man die door de Duitsers gezocht werd. Hij had immers samen met een vriend Duitse geheimen naar Enge-

land overgeseind. De Gestapo was hem op het spoor gekomen omdat zijn vriend hem onder zware folteringën verraden had. De Gestapo zelf kwam op onderzoek naar het Don Boscollege en toevallig deed hij zelf, als priester verkleed, de deur open. Zonder enige commentaar werd hij meegenomen naar een concentratiekamp, waar de geallieerden hem de laatste dag voor de bevrijding dood hebben aangetroffen. Zo had zich ook op school een joodse klusjesman aangeboden die dacht zo uit het zicht van de Duitsers te blijven, wat een heel riskant plan was. Die man heeft meer geluk gehad. Maar niet alle leden van de Gestapo waren dezelfde. Zo kreeg de toenmalige leraar Duits vaak bezoek van een Duits officier die werkte op de Feldcommandatur. In feite was hij een Norbertijnermonnik die kwam informeren hoe jonge kerels het best konden ontsnappen aan de wegvoering naar de concentratiekampen.

Het einde van de oorlog in zicht

Na die woelige periode kwam het “gewone” leven op Don Bosco terug. De typische waarden van Don Bosco werden opnieuw met volle teugen doorgegeven: plichtsbefef, edelmoedigheid, doorzettingsvermogen en dankbaarheid, allemaal waarden waar je later als student nog veel aan had. Toch bleef het onderwerp “vrouw” eerder een noodzakelijk kwaad. Er werd op toegekeken dat de nonnetjes die het eten moesten bereiden nooit in contact kwamen met de leerlingen of de paters, woorden in Latijnse teksten zoals “meretix”, wat ‘lichtekooi’ betekent, werden vervangen of geschrapt en de “Venus van Milo” kwam niet voor in de boeken kunstgeschiedenis. Gelukkig konden de leerlingen hun driften kwijt in de dagelijkse uren sport. Maar omwille van de zedigheid waren korte broeken met blote knieën ten strengste verboden. Het wereldnieuws drong moeilijk door tot de internen van Don Bosco. Over de Slag om Stalingrad, kenden ze alleen de Duitse versie. Maar op het einde van de oorlog hoorden ze toch van het Ardennenoffensief. De Salesianen hadden immers een klooster te Farnières, ten noorden van Vielsalm. Enkele Salesianen waren gevlucht en in Kortrijk terecht gekomen. Zo liep ook het schooljaar 1943-1944 ten einde, iets vroeger dan gepland, want toen de geallieerden op 6 juni geland waren in Normandië was de vakantie al begonnen.

FAMILIENIEUWS 2015

Overlijden van

Maria Lauwers (° 1940 – 28 december 2014), moeder van leerkracht Sabine Lampaert.

Jozef Velghe (°1922 – 6 januari 2015), vader van oud-leerlingen Patrick Velghe en Maïka Blauwblomme, schoonbroer van Marcel Verhulst,sdb. in Congo.

E.H. Frans De Vlieger (°1929 – 9 januari 2015), oud-leerling van DBK.

Julma Coulier (° 1912 – 14 januari 2015), overgrootmoeder van oud-leerling Alexander en leerlinge Sigrid (4C) Scheldeman.

Roger Beerlaen (°1933 – 15 januari 2015), overgrootvader van leerling Jochen Beerlaen (3C).

Lucienne Callens (° 1931 – 21 januari 2015), moeder van leerkracht Tine Vercaemst en van oud-leerling Peter Vercaemst (uitg. 1990).

Bérénice Blondeel (° 1949 – 22 januari 2015), oma van leerlinge Emma De Clercq (2D).

Aline Savels (° 1920 – 26 januari 2015), tante van leerkracht Sammy De Grootte.

Carmen Vandenbroucke (° 1930 – 30 januari 2015), oma van leerlinge Amélie Delorge (1H).

Remi Vandenberghe, opa van leerlingen Lobke (1C) en Winok (3E) Hanssens.

Philippe Vanassche (° 1964 – 8 februari 2015), oom van leerlingen Camille (6A) en Cloé (2E) Vanassche.

Katelijne Van der Borght (°1955 – 12 februari 2015), echtgenote van oud-leerling Bart Bruneel (uitg. 1976), moeder van oud-leerlingen Jacoba (uitg. 2007) en Soetkin (uitg. 2006) Bruneel.

Agnes Vandevyver (° 1924 – 18 februari 2015), overgrootmoeder van leerlingen Manon (2C) en Annemoon (1H) Biddelo.

Zr Albertine Colson (°1917 – 19 februari 2015), zuster van Don Bosco.

Jeanette Vermont (°1932 – 19 februari 2015), oma van leerlinge Fleur Delarue (6A).

Marcella Decroubele (°1928 - 25 februari 2015), oma van leerling Michiel Vanhuysse (3E).

Emma Van Blerk (°1927 - 7 maart 2015), oma van leerling Tom Bonfiglio.

Pieter Hanssens (°1961 - 12 maart 2015), leerkracht Don Boscollege Kortrijk, echtgenoot van personeelslid Mieke Nottebaere, papa van oud-leerlingen Heidi (2002) Saskia (2002) en Jolien (2003) Hanssens.

Zuster Albertine Colson (1917), zuster van Don Bosco. Overleden op 19 februari 2015.

Marie-José Verleye (°1925), overgrootmoeder van leerlinge Victoria Niemegeerts (1E), Overleden op 16 maart 2015.

Roger Maes (°1935), opa van oud-leerlingen Brecht Catteeuw (1997), Sander Catteeuw (2004) en Liese Deseyn (2004), van Tom (2003), Stef (2005) en Fien (2007) Gheysen en van leerlinge Anouk Maes (3F) Overleden op 18 maart 2015.

Omer Uyttendael (°1913), salesiaan-priester van Don Bosco, leraar-assistent Kortrijk (1941-1945) Overleden op 19 maart 2015.

Raf Theys (°1938), vader van oud-leerlingen Els (1987), Mieke (1989), Koen (1991) en Bart (1995) Theys, opa van leerling Jens. Overleden op 26 maart 2015.

Jacqueline Vandaele (° 1926), oma van leerkracht Eveline Leman. Overleden op 26 maart 2015.

Yvette Van Baelen (°1935), oma van leerlinge Tine Delannoy (1H). Overleden op 18 april 2015.

Erik Beyls (°1941), zus van ex-leerkracht Chantal Beyls. Overleden op 18 april 2015.

Julia Renard (°1914), overgrootmoeder van leerlingen Maarten (4A) en Marie (2C) Lavaert . Overleden op 20 april 2015.

Willy Bonduel (1931), Salesiaan-priester van Don Bosco, oud-leerling DB Kortrijk (1953). Overleden op 22 april 2015.

René Claeys (°1929), opa van leerling Jelle Claeys (3B) . Overleden op 22 april 2015.

André Labis (°2001), leerling uit klas 2D. Overleden op 23 april 2015.

Huguette Vanuxeem (°1935), oma van leerling Thomas Tanghe (2A). Overleden op 23 april 2015.

Germain Depijpere (°1941), opa van leerling Aaron (5A) en oud-leerlinge Allison Moerman (2014) . Overleden op 25 april 2015.

Simonne Gotelaere (°1926), oma van leerlingen Niels (4A) en Lieze (1B) Bertier. Overleden op 28 april 2015.

Alix

Cloutte (°1945), salesiaan-priester van Don Bosco, oud-leerling DB Kortrijk (1965), leraar-assistent Kortrijk (1967-1969). Overleden op 29 april 2015.

Willy Dhondt (°1939), opa van leerlinge Elise Dhondt (1H). Overleden op 12 mei 2015.

Luc Vanparys (°1948), opa van leerling Maxime Vancoillie (4B). Overleden op 16 mei 2015.

Alfons Kerkhofs (°1937), salesiaan-priester van Don Bosco, leraar-assistent in Kortrijk (1965-1966) en studief prefect Kortrijk (1966-1972). Overleden op 18 mei 2015.

Jef Wyseur (°1938), salesiaan-priester van Don Bosco, oud-leerling DB Kortrijk. Overleden op 1 juni 2015.

Trui Wostyn (°1936), oma van oud-leerlingen Elke (2006) en Anne (2010) Braat. Overleden op 13 juni 2015.

Eric Vandemoortele (°1939), vader van oud-leerlingen Danny (1981) en Rudy (1983). Overleden op 14 juni 2015.

E.H. Raf Verplancke, oud-leerling (1957) en late roeping, overleden op 17 juli 2015.

Adriaan Vandenbroucke (°1931), opa van leerlinge Joke (3de j) en oud-leerling Pieter Godderis (2014), overleden op 5 augustus 2015.

Jacky Van Dyck (°1947), oud-leerling en salesiaan van Don Bosco, overleden op 12 augustus 2015.

Anna Hindrick (°1926), moeder van salesiaan priester en oud-leerling Wilfried en van oud-leerling Luc (+) Wambeke. Overleden op 13 augustus 2015.

Marie-Thérèse Holvoet (°1926), oma van leerlingen Loulou (2013) en Louis Coopman (6de j). Overleden op 25 augustus 2015.

Louis Denekens (°1930), Salesiaan-priester van Don Bosco. Overleden op 11 september 2015.

Lisette Sucaet (°1936), oma van Charlotte Vervaeke, ondersteunend personeelslid. Overleden op 17 september 2015.

Marietje Ostyn (°1913), oma van Toon (6C), Klaas (5D) en Leen (1C) Theunissen. Overleden op 20 september 2015.

Maria-Theresia Vroman (°1925), moeder van oud-leerkracht Francis Verhaeghe en oma van Mien en oud-leerlinge Lien Verhaeghe (1999). Overleden op 21 september 2015.

Maurits Clarysse (°1923), vader van leerkracht Remi Clarysse. Overleden op 22 september 2015.

Armand

Fransen (°1945), vader van leerkracht Koen Fransen, opa van Ine (2015), Xander (5D) en Britt (2B) Fransen. Overleden op 8 oktober 2015.

André Derekx (°1927), oud-leerling en medewerker van Don Bosco. Overleden op 10 oktober 2015.

Katelijne Sustronck (°1958), overleden op 10 oktober 2015.

Staf Van Laeken (°1924), Salesiaan-priester van Don Bosco, pastoor Don Bosco Kortrijk van 1977 tot 1987. Overleden op 12 oktober 2015.

Jozef Vandenbulcke (°1940), opa van Amber Vandenbulcke (4A). Overleden op 17 oktober 2015.

Bart Chiers (°1966), vader van Robbe Chiers (2014-2015). Overleden op 19 oktober 2015.

Zuster **Rita van Aerschot** (°1944), zuster van Don Bosco. Overleden op 23 oktober 2015.

Monique Desmet (°1936), oma van Fleure De Clercq (1F). Overleden op 26 oktober 2015.

Georgette Deman (°1924), overgrootmoeder van Emmie Vandersteene (3F), Stan en Mats Claerhout (2F). Overleden op 28 oktober 2015.

Esther Van Hille (°1926), grootmoeder van leerkracht Filip Windels. Overleden op 28 oktober 2015.

Sonia Naessens (°1952), schoonmoeder van Heidi Alliet, onderhoudspersoneelslid. Overleden op 11 november 2015.

Etienne Van den Bogaerde (°1937), opa van leerlingen Coralie (4D) en Nicolas (2B1) Van den Bogaerde, en van Emilie Claerbout (2B). Overleden op 17 november 2015.

Maurice Glorieux (°1922), opa van leerlingen Matisse (3G) en Femke (2G) Kekenbosch overleden op 29 november 2015.

Geboorte van

Esmee: dochtertje van oud-leerlinge Isabel Opsomer (uitg. 2006) en Kenneth Verplancke, Geboren op 23 december 2014.

Ella-Louise: Dochtertje van personeelslid Charlotte Vervaeke en Dimitri Vlaeminck, zusje voor Louis-Philippe, Geboren op 5 januari 2015.

Chloë: dochtertje van oud-leerling Niels Scheldeman en Melissa Coussement, Nichtje van oud-leerlingen Harald (uitg. 2010) en Alexander (uitg. 2014) en van leerlinge Sigrid (4C) Scheldeman, geboren op 3 februari 2015.

Josse: zoontje van leerkracht Matthias Dupont en An Mestiaen, geboren op 14 maart 2015.

Nell: dochtertje van Bram en Annelies, zusje van Felix. Geboren op 4 maart 2015.

Babette: dochtertje van Pieter Tesse en oud-leerlinge Emma Glorieux (2007).

Marten: zoontje van oud-leerlingen Davy Hoornaert (1996) en Herlinde Desramault (2004) Broertje van Reiner. Geboren op 24 maart 2015.

Alice: dochtertje van leerkracht Matthias Bogaert en Fiona Timperman. Geboren op 6 mei 2015.

Matthijs: zoontje van David Schietgat en oud-leerlingen Ine D'haene (2009). Geboren op 22 mei 2015.

Merel: dochtertje van leerkracht Lies Clarisse en Dieter Breyne, zusje van Amber Geboren op 2 juni 2015.

Louise: dochtertje van Xavier Holvoet en oud-leerlinge Charlot Desmedt (1998), geboren op 27 mei 2015.

Ties: zoontje van Pieter Plovie en oud-leerlinge Katrijn Viaene (2008), broertje voor Dieter. Geboren op 9 juni 2015.

Jakob: zoontje van oud-leerling Tom Van Beneden (1999) en Eline Deboosere, broertje voor Noor, kleinzootje van olb voorzitter Luk Van Beneden. Geboren op 9 juni 2015.

Arthur: zoontje van Philippe Sergeant en oud-leerlinge Nele Pynoo (2004), broertje voor Louis en Henri, geboren op 4 augustus 2015.

Rosanne: dochtertje van Koen De Meulenaer en oud-leerlinge Janne De Coene (2003). Geboren op 20 juli 2015.

Mathis: zoontje van oud-leerling Wouter Buyck (2002) en Liselot Desmet (2002). Geboren op 16 september 2015.

Rosa: dochter van Lies Wouters en Jochen Verstraete, zusje voor Marcel en Jeanne. Kleinkind van Fabienne Vansteenkiste, ondersteunend personeelslid. Geboren op 21 oktober 2015.

Marie: dochtertje van leerkracht Ijen Decuypere en Hanne Dauwe. Geboren op 22 oktober 2015.

Huwelijk van

Oud-leerlinge Ine D'Haene (2009) met David op 20 februari 2015.

Oud-leerlinge Elke Braat (2006) en Thomas Castelein, op 30 mei 2015

Oud-leerlingen Miguel Saelens (2009) en Sara Carrein (2009), op 4 juli 2015 te Lauwe

Oud-leerling Joël Hollenberg (2011) en Fien Vercruyssen, op 8 augustus 2015

Oud-leerling Jan Vanroose (zoon van oud-leraar Frans Vanroose) en Fien Dendonder op 24 oktober 2015

OPENSCHOOLDAG
zaterdag 23 april

INFOAVOND
dinsdag 12 april

Je vindt ons op Facebook onder "Oud-leerlingen Don Bosco Kortrijk"

Blijf op de hoogte : word lid van onze (publieke) groep

DON BOSCO

Don Boscolaan 30
8500 KORTRIJK
tel 056 26 50 50
Email: info@donboscokortrijk.be

Bezoek ons op
www.donboscokortrijk.be

DE WEBSITE VAN DE OUD-LEERLINGENBOND: OLBDBK.BE

Oud-leerlingenbond Don Bosco Kortrijk

[Nieuws](#)

[Foto's](#)

[Agenda](#)

[Contact](#)

[Leden](#)

Pagina 1 [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#) [11](#) [12](#)

Fotoreeks Spellenavond 2014

[Vind ik leuk](#) 0

We telden een 180 aanwezigen op onze spellenavond, georganiseerd in samenwerking met de ouderraad. Vooral veel leerlingen, maar ook heel wat ouders, leraars, en een dertigtal oud-leerlingen. Deze laatsten kwamen vooral iets later op de avond langs. In de tombola waren 14 spellen te winnen, zoals je kan zien op de foto's.

Bericht geplaatst op di 18 november 2014 om 12:42

[Meer lezen](#)

zondag 07 december 2014

Leden login

E-mail:

Paswoord:

Login

[Paswoord vergeten](#)